

# РЕШЕНИЕ

№ 14

гр. София, 22.07.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД** в публично заседание на двадесет и осми май през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: бриг. генерал РУМЕН ЛЮБ.  
ПЕТКОВ

Членове: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА  
полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ИВ. ХРИСТОВА  
в присъствието на прокурора п. Т. К.

като разгледа докладваното от бриг. генерал РУМЕН ЛЮБ. ПЕТКОВ

Въззивно наказателно дело от общ характер № 20246000600017 по описа за 2024 година

образувано по въззивни жалби и допълнение към въззивните жалби от адв. С. С. от АК – Д. и адв. С. С. от АК - Д., защитници на обвиняемия ..... Н. Г. Г. - ..... във Факултет „.....“ - Ш. и протест от полк. Станимир Чернев – прокурор при ВОП – С., против Присъда № 3 от 26.01.2024 г. по НОХД № 100/2023 г. по описа на Военен съд - С..

С Присъда № 3 от 26.01.2024 г. по НОХД № 100/2024 г. по описа на Военен съд – С., подсъдимият ..... Н. Г. Г., ..... във Факултет „.....“ – Ш., е признат за виновен в това, че:

1. През периода от 19.12.2022 г. до 20.12.2022 г. във Факултет „.....“ – Ш., при условията на продължавано престъпление, (шесткратно) не изпълнил заповеди на началника си ..... М.П.Д. на длъжност „.....“, ..... В.Д.Д. на длъжност „.....“ и на ..... М.И.Т., на длъжност „.....“, поради което и на основание чл.372, ал. 1, предл. 1 вр. чл. 26 от НК и чл. 54 от НК е осъден на наказание „Лишаване от свобода“ в размер на четири месеца, като е признат за невиновен да е извършил деянията поотделно по отношение на ..... Д. и ..... Д., при условията на чл. 26 от НК и по отношение на ..... Т. и го оправдава по тези обвинения.

2. 2. През периода от 21.00 ч. на 18.12.2022 г. до 17.30 ч. на 21.12.2022 г., във Факултет „.....“ – Ш., не се явил на служба от отпуск, за срок от едно до три денонощия, поради което и на основание чл. 380, ал. 1 от НК и чл. 54 от НК е осъден на наказание „Лишаване от свобода“ в размер на три месеца.

На основание чл. 23 от НК е определен на подсъдимия Г. наказание по съвкупност „Лишаване от свобода“ в размер на четири месеца.

На основание чл. 66 от НК е отложено изпълнението на наложеното наказание „Лишаване от свобода“ с изпитателен срок от три години, считано от датата на влизане на присъдата в сила.

Подсъдимият ..... Н. Г. Г. е осъден да заплати в полза на държавата по бюджета на съдебната власт, в сметка на Военен съд - С. направените разноски по делото в размер на 653.20 (шестстотин петдесет и три лева и двадесет стотинки) лева деловодни разноски.

Постъпили са въззивни жалби и допълнения към тях от адв. С. С. и адв. С. С., защитници на подсъдимия ..... Н. Г. Г.. Жалбите са подадени в законоустановения срок от лица, имащи право на това.

Сочи се, че постановената присъда е неправилна, необоснована и незаконосъобразна, постановена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Твърди се също така, че присъдата е явно несправедлива.

Прави се искане първоинстанционната присъда да бъде отменена и подсъдимият ..... Г. да бъде признат за невинен и оправдан по повдигнатите обвинения, като алтернативно се иска да му се намали наказанието или наложи по-леко наказание при условията на чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК - пробация за всяко едно от деянията.

В законоустановения срок е депозиран и въззивен протест срещу присъдата, в който се прави искане да бъде увеличено наложеното наказание по чл. 372, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 26 от НК - на една година лишаване от свобода и по чл. 380, ал. 1 от НК - на десет месеца лишаване от свобода и при условията на чл. 23 от НК по съвкупност да му бъде определено общо наказание „лишаване от свобода“ в размер на една година, изпълнението на което, на основание чл. 66, ал. 1 от НК, да бъде отложено с изпитателен срок от три години. Счита се, че съдът е проявил неоправдана снизходителност към подсъдимия, докато отегчаващите отговорността обстоятелства по своя обем и характеристики имат превес над смекчаващите. Твърди се, че подсъдимият е проявил престъпна упоритост и наглост, и шесткратно в рамките на два дни не изпълнил заповеди на трима от началниците си във формирането, което сочи на висок интензитет на деянието „неизпълнение на заповед“. Сочи се, че за да попречи за разкриване на отклонението от военна служба, подсъдимият първоначално въвел в заблуждение командирите си, че е бил приет в болница за лечение, а впоследствие

подбудил лекар - свидетелката К. да издаде лъжливо свидетелство за неговото здравословно състояние, както и въвел в заблуждение и личния си лекар – свидетелката П. относно здравословното си състояние, за да му издаде болничен лист, който представил като доказателство. Твърди се, че деянията са станали достояние на колегите и началниците на подсъдимия и подкопават в значителна степен войсковата дисциплина и реда във факултета.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция адв. С. - защитник на подсъдимия, поддържа депозираната въззивна жалбата и уточнението към нея. Намира постъпилия протест за неоснователен. Твърди, че присъдата е постановена при съществено нарушение на материалния закон – по чл. 384 ал. 1 т. 1 от НПК, което е обусловено от процесуални нарушения, свързани с проверката, оценката и анализа на всички налични доказателства по делото. Счита, че вътрешното убеждение на съда относно съставомерността на деянията почива на предположения, тъй като не са събрани категорични доказателства извършени ли са от подсъдимия престъпленията, за които му е повдигнато обвинение и намира, че в този смисъл присъдата се явява и явно несправедлива. Освен това счита, че постановената присъда е неправилна, тъй като наложеното наказание е несправедливо и несъразмерно тежко, като при определяне вида и размера на наказанието съдът не е преценил количественото съотношение между смекчаващите и отегчаващи вината на подсъдимия обстоятелства, неговата и на деянието степен на обществена опасност. Намира, че при наличието на посочените в мотивите към присъдата смекчаващи отговорността обстоятелства наказанието следва да бъде определено при условията на чл. 55 от НК, като наказанието „лишаване от свобода“ се замени с наказание „пробация“. Твърди, че в мотивите на първоинстанционната присъда липсват съображения по оценката на доказателствата, а правните съображения за взетото решение са декларативни и липсват каквито и да било доводи относно признаците от обективна и субективна страна на инкриминираните престъпни състави. Изтъква, че съдът не е коментирал направеното искане от защитата за прилагане на разпоредбата на чл. 9 ал. 2 от НК, приложима според защитника в настоящия случай. Счита, че случаят представлява нарушение на Устава за войскава служба на въоръжените сили на Република България и обуславя дисциплинарна отговорност, каквато е могло да бъде реализирана в случая. Прави искане подсъдимият ..... Н. Г. Г. да бъде признат за невинен и да бъде оправдан по повдигнатите му обвинения, поради недоказаност на деянията по чл. 372, ал. 1, предл. 1 от НК и по чл. 380 ал. 1 от НК. Алтернативно се прави искане присъдата да бъде отменена и делото върнато на първоинстанционния съд за ново разглеждане, поради липса на мотиви. Също алтернативно в случай, че съдът приеме, че подсъдимият ..... Г. е извършил деянията, за които е осъден, се иска присъдата да бъде изменена, като бъде наложено наказание при условията на чл. 55 ал. 1 т. 2 б. „б“ от НК – „пробация“, с двете предвидени в текста пробационни мерки, за всяко едно от двете деяния.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция адв. С. - защитник на подсъдимия,

поддържа депозираната въззивна жалбата и уточнението към нея. Посочва, че след запознаване с мотивите на първоинстанционния военен съд, намира същите за непълни, неточни и неясни.

Счита, че е налице процесуално нарушение, което е от категорията на съществените – непълни мотиви, което, само по себе си е достатъчно основание за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав. Твърди, че съдът не е изследвал и анализирал доказателствения материал в неговата пълнота, цялост и съвкупност, за да достигне до правния извод, че деянията, за които подсъдимият е привлечен към наказателна отговорност са извършени точно от него и то виновно. Твърди, че в мотивите не е даден отговор на изложените от защитата доводи за липса на състав на престъпления и липсата на умисъл, в частност за неанулирания болничен лист, който е официален документ и изключва вината на подсъдимия за неявяването на военна служба.

В условията на алтернативност пледира подсъдимият да бъде оправдан и по двете повдигнати обвинения, тъй като предвид здравословното му състояние същият е бил в отпуск по болест с определен режим на лечение „домашен“, който е следвало да прекара на домашния си адрес в гр. К., и това обстоятелство е било докладвано от .....а на преките му командири, като е била издадена заповед за освобождаването му от учебни занятия. Прави се извод, че поради това .....ът е бил освободен от задължения по учебен план, а издадените заповеди да се върне във Факултет „.....“, където да проведе необходимото лечение са неправилни и незаконосъобразни.

Прави искане наложеното наказание, като явно несправедливо, да бъде определено при условията на чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК, като бъде наложено общо наказание „пробация“, с двете основни пробационни мерки за срок от 6 месеца.

Подсъдимият ..... Н. Г., в съдебно заседание пред въззивната инстанция се присъединява към становището на защитниците си. Отправя молба да получи възможност да завърши университета и да стане офицер от Българската армия, и прави искане да бъде оправдан.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция прокурорът поддържа протеста. Счита, че първоинстанционният съд правилно е оценил в съвкупност събраните доказателства по делото и е преценил, че подсъдимият е извършител на престъпления по чл. 372 ал. 1, предл. 1, вр. чл. 26 от НК и по чл. 380, ал. 1 от НК. Счита, че първоинстанционният съд е проявил неоправдана снизходителност, тъй като превес имат отегчаващите отговорността обстоятелства, като отправя искане за увеличаване на наказанието на подсъдимия. Прави анализ на събраните в хода на съдебното следствие пред първата инстанция доказателства и счита, че от тях по несъмнен начин се установяват конкретни факти и обстоятелства, свързани с противоправното поведение на подсъдимия. Намира, че по делото е доказано по безспорен и категоричен начин, че реално подсъдимият не е имал никакъв здравословен проблем, а дори и при наличието на такъв във факултета има създадена организация за

оказване на медицинска помощ на .....ите при необходимост.

Военно-апелативният съд, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и след като извърши цялостна проверка на обжалвания съдебен акт, съобразно изискванията на чл. 314 от НПК намери за установено от фактическа и правна страна следното:

При собствена преценка на събраните в хода на съдебното следствие пред първата съдебна инстанция доказателства въвзивният съд приема за установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимият ..... Н. Г. Г. постъпил във Факултет „.....“ - Ш. към НВУ „.....“ - гр. В.Т. на 22.08.2021 г., специалност „.....“, военна специализация „.....“. По време на обучението си няма наложени наказания. Подсъдимият участвал активно в учебния процес, придобил трайни практически навици и умения, бил дисциплиниран и изпълнителен, с добри командно-организаторски качества.

За времето от 19.12.2022 г. до 27.12.2022 г., в спортна зала „.....“ в гр. К. се провел благотворителен футболен турнир, в който се състезавали осем отбора. В състава на отбор „.....“ бил включен и подсъдимия ..... Н. Г.. Седмица преди турнира ..... Г. разговарял с командирите си ..... М. Т. и ..... И.И. за възможността да бъде освободен от учебни занятия за участие в състезанията, като те му обяснили, че това може да разреши само деканът на военното учебно заведение.

За времето от 16.12.2022 г. до 18.12.2022 г. подсъдимият Г. бил пуснат в гарнизонен отпуск и следвало да се завърне във факултета до 21.00 часа на 18.12.2022 г.

Той решил да се снабди с медицински документи, за да ползва отпуск по болест и да вземе участие в благотворителния турнир. На 17.12.2022 г. в 22.45 ч. подсъдимият Г. посетил ФСМП в гр.К., където казал на дежурния лекар - свидетелката д-р Ц.К., че желае да му бъде издаден фиш за оказана медицинска помощ, който да му послужи за извинение на отсъствия с цел участие във футболен турнир. Подсъдимият сам посочил диагнозата бъбречна криза, която била вписана във фиша. Свидетелката К. извършила фиктивен преглед и макар да знаела от Г., че в действителност не е болен, му издала искания документ фиш.

На 18.12.2022 г. сутринта подсъдимият Г. се обадил по телефона на свидетеля ..... М. Т. и му заявил, че е приет в болница в гр. К. с диагноза „бъбречна криза“. Тъй като на следващия ден свидетелят Т. почивал, той разпоредил на подчинените си - свидетелите ..... Д. и ..... Д. сутринта на 19.12.2022 г. да направят доклад, че ..... е приет в болница в гр. К.. Въз основа на този доклад на 19.12.2022 г. била издадена Заповед .....на декана на факултет „.....“ Ш.“, че подсъдимият е приет на лечение в МБАЛ – гр. К. на 19.12.2022 г. и след лечението следва да представи болничен лист, като същият следва да бъде отчислен от храна, считано от закуска на 20.12.2022 г.

На 19.12.2022 г. .... Г. посетил личния си лекар свидетелката д-р Р.П., на която съобщил, че често уринира и усеща парене при уриниране, както и че има главоболие и световъртеж.

Свидетелката го прегледала, назначила му изследвания и въз основа на сметата анамнеза поставила диагноза „камък на пикочните пътища“. Подобни оплаквания подсъдимият бил заявявал на д-р П. и през месец юни 2022 г. За прегледа свидетелката П. изготвила амбулаторен лист и му дала направление за невролог и изследване на кръв и урина. Издала и болничен лист № ...../19.12.2022 г.

На 19.12.2022 г. преди обяд преките командири на ..... Г. - свидетелите ..... М. Т. на длъжност „.....“, ..... М. Д. и ..... В. Д. командири на взводове, разбрали по изпратената от подсъдимия снимка на болничния лист, че всъщност той не е бил приет в болница и уведомили за това свидетеля ..... И.И. – командир на батальон .....и и доброволен резерв, както и свидетеля ..... Д. Д. – декан на Факултет „.....“ – Ш.. Последният устно разпоредил ..... Г. да проведе лечението си във Факултет „.....“ - Ш..

Командирът на батареята - свидетелят ..... Т., и командирите на взводове ..... М. Д. и ..... В. Д. многократно отдавали заповеди на подсъдимия през периода 19.12.2022 г. – 20.12.2022 г. за прибиране във формирането, където да осъществи лечението си, но подсъдимият ..... Г. не ги изпълнил.

На 19.12.2022 г. през деня свидетелят ..... М. Д. – ....., се свързал по телефона с подсъдимия Г. и му обяснил, че следва да се прибере във факултета. Същият ден около 14.20 ч. свидетелят ..... Д. срещнал в района на факултета подсъдимия ..... Г., който бил в цивилни дрехи и му разпоредил да отиде до канцеларията на командира на батареята и да го изчака там.

След срещата на подсъдимия Г. със свидетеля ..... Д., подсъдимият влязъл в канцеларията, където бил свидетелят ..... Д. и му се представил, като му заявил, че е заверил болничния лист и е минал през медицинския пункт. Свидателят ..... Д. разпоредил на подсъдимия да го изчака пред стаята (стаята на командира на батареята), докато докладва за явяването му на командира на батальона. Подсъдимият ..... Г. не изпълнил заповедта, а вместо това си тръгнал без разрешение за гр. К..

Когато свидетелят ..... Д. отишъл до канцеларията, където бил свидетелят ..... Д., разбрал от него, че подсъдимият Г. е заверил болничния си лист в медицинския пункт и напуснал района на формирането.

Свидателят ..... Д. докладвал за поведението на подсъдимия на командира на батареята – свидетелят ..... Т., който му съобщил, че деканът на факултета е запознат със случая. Свидателят ..... Д. също уведомил за случая свидетеля ..... М. Т.. Около 16.00 ч. .... М. Т. се свързал по телефона с ..... Г. и му разпоредил да остане в района на университета, тъй като има заповед да извърши лечението си във факултета. Подсъдимият не изпълнил заповедта.

Около 20.20 ч. на същия ден ..... Д. се свързал по мобилния телефон с подсъдимия и му разпоредил да се върне във Факултет „.....“ – Ш.. По телефона подсъдимият се държал арогантно, отказал да дава каквито и да било обяснения за действията си и не изпълнил и тази заповед, като останал в гр. К..

На 20.12.2022 г. сутринта свидетелят ..... М. Д. се срещнал с декана на факултета свидетеля ..... Д. Д. и му обяснил ситуацията. Свидателят ..... Д. се опитал да се свърже по телефона с подсъдимия, но без успех.

След като многократно се опитвал, заедно с ..... М. Д., да се свърже по телефона с подсъдимия Г., в 11.05 ч. .... Д. изпратил по мобилния телефон, по мобилно приложение „Вайбър“ на подсъдимия заповед да се върне във факултета, където подсъдимият следвало да проведе лечението си.

Същия ден следобед ..... Д. се свързал по телефона с ....., като отново му разпоредил, че трябва да се върне във Факултет „.....“ - Ш., където да се лекува. Подсъдимият не изпълнил заповедта, а вместо това останал в гр.К. и се завърнал във формирането в 17.30 ч. на 21.12.2022 г.

По отношение на доказателствените материали, събрани от първата инстанция, въззивният съд приема, че те са допустими, относими, достоверни и достатъчни, за да се установят релевантните факти от предмета на делото. Изцяло възприема доказателствата, събрани от Военен съд - С..

Първоинстанционният съд е изяснил напълно обстоятелствата по чл. 102, т. 1 - 3 от НПК, като е посочил доказателствата, на които се позовава при постановяването на решението си. Изложени са обосновани доводи при анализа на доказателствената съвкупност. Проведено е съдебно следствие, при което при условията на непосредственост и устност пред съда е събран и проверен доказателствения материал. По този начин първоинстанционният съд е имал възможността лично да се убеди и да възприеме съдържанието на доказателствените средства.

Настоящата инстанция изцяло споделя мотивите на Военен съд - С. относно анализа на доказателствения материал. Установено е по несъмнен начин, че за времето от 16.12.2022 г. до 18.12.2022 г. подсъдимият ..... Г. бил пуснат в гарнизонен отпуск и следвало да се завърне във факултет „.....“ – Ш. до 21.00 часа на 18.12.2022 г. Вместо това, с цел да участва в благотворителния турнир по футбол, проведен от 19.12.2022 г. до 27.12.2022 г. в гр. К., подсъдимият предприел действия за осигуряване на оправдателен документ за отсъствие от формирането, като посетил ФСМП гр. К. и след това съобщил по телефона на свидетеля ..... М. Т., че е в болница. На следващия ден подсъдимият посетил и личния си лекар в гр. К., където въз основа на снетата от анамнеза му била поставена диагноза „камък на пикочните пътища“ и той получил амбулаторен лист за прегледа, направление за невролог и болничен лист. След това подсъдимият Г. взел участие в проведения футболен турнир, като многократно не изпълнил отдаваните му заповеди от посочените по-горе лица.

Разгледани в съвкупност, доказателствата по делото безпротиворечиво установяват, както законосъобразно е възприел и първоинстанционният съд, че в продължение на инкриминирания период от два дни подсъдимият Г. трикратно не изпълнил заповеди на

началника си ..... М.П.Д., .....; двукратно не изпълнил заповеди на началника си ..... В.Д.Д., .....; както и не изпълнил заповед и на началника си ..... М.И.Т., на длъжност „.....“. За периода от 21.00 ч. на 18.12.2022 г. до 17.30 ч. на 21.12.2022 г., подсъдимият Г. не се явил на служба от отпуск във факултет „.....“ - Ш., отклонявайки се от военна служба за срок от едно до три денонощия. Гореизложената фактическа обстановка се установява по категоричен начин от показанията на свидетелите, депозиран в съдебно заседание, огласените и приобщени към доказателствения материал по делото показания на свидетелите от досъдебното производство, извлечения от заповеди на декана на факултета, справка от центъра за медицинска помощ гр. Д., медицински документи относно здравословното състояние на Н. Г., справка за съдимост и др.

При така изложеното, законосъобразен и правилен е направеният от Военен съд – С. извод, че с деянието си подсъдимият ..... Н. Г. Г. е осъществил състава на чл. 372 ал.1, предл. 1 вр. чл. 26 от НК, тъй като през периода от 19.12.2022 г. до 20.12.2022 г. във факултет „.....“ - Ш., при условията на продължавано престъпление, трикратно не изпълнил заповеди на началника си ..... М.П.Д. на длъжност „.....“, двукратно не изпълнил заповеди на началника си ..... В.Д.Д. на длъжност „.....“ и не изпълнил заповед и на началника си ..... М.И.Т., на длъжност „.....“. Законосъобразно съдът е приел и че по описания начин подсъдимият Г. е осъществил и престъпния състав на чл. 380 ал.1 от НК, тъй като през периода от 21.00 ч. на 18.12.2022 г. до 17.30 ч. на 21.12.2022 г., във факултет „.....“ - Ш., не се явил на служба от отпуск, отклонявайки се от военна служба за срок от едно до три денонощия.

Основен предмет на доказване по обвинението за извършено престъпление по чл. 372 от НК са отдадената заповед от началник, нейното възприемане от адресата, отношението на дееца към заповедта и обективизираните форми на нейното неизпълнение - отказ да изпълни заповедта и/или неизпълнение на заповед. Подчиненият е длъжен да изпълни всяка заповед на своя началник, освен тази, която му налага да извърши очевидно престъпление. Ако се приеме, че подсъдимият има право на преценка, дали да изпълни отдадената му заповед, това би означавало да отпаднат основните начала на войсковия живот, единоначалието – задължителността на заповед-изпълнение, войсковата дисциплина. Ако подчиненият счита, че заповедта е неправилна, той незабавно предприема действия по нейното изпълнение и при възможност отнася въпроса писмено или устно пред по-горестоящия началник.

По делото безспорно е установено, че свидетелите ..... Д. Д., ..... М. Т., ..... М. Д. и ..... Д. се явяват началници на подсъдимия ..... Н. Г. Установява се, че заповедите от последните трима свидетели към подсъдимия да се прибере във факултета, където да проведе лечението си, разпореждането на ..... Д. да го изчака до канцеларията на командира на батареята и заповедта на ..... Д. подсъдимият да го изчака пред стаята, са отправени директно към подсъдимия Г. и са стигнали до неговото знание, но не ги е изпълнил, а е бил длъжен да го стори.

Военнослужещите са с особен статут, регламентиран в ЗОВСРБ, Уставите, Правилниците и Наредбите, касаещи военнослужещите, в това число и ..... от военните училища, какъвто е подсъдимият ..... Г., както законосъобразно е отбелязал първонистанционният съд в

мотивите към присъдата. Задълженията на военнослужещите са строго регламентирани в посочените по-горе нормативни актове и във вътрешните правила и разпоредби на военните училища. Съгласно разпоредбата на чл. 178 ал. 1 от ЗОВСРБ „Военнослужещите са длъжни да изпълняват уставите, нормативните и административните актове на органите за ръководство на отбраната, на длъжностните лица за управление на отбраната и на въоръжените сили, както и заповедите на командирите или началниците“. Подсъдимият Г. е бил длъжен да изпълни заповедите на своите командири и началници, независимо от това дали са отдадени устно или са писмени такива.

По отношение на деянието на подсъдимия Г. по чл. 380 от НК, следва да се отбележи, че подсъдимият е бил длъжен да се яви от отпуск във факултета още на 18.12.2022 г., в 21.00 ч., т.е. след този час и дата същият не е имал основателна причина за неявяването си в училището. Към доводите на първоинстанционният съд следва да бъде допълнено, че дали във факултета е имало условия за продължаване на лечението на подсъдимия Г. на практика е без значение, тъй като предвид участието му в спортното състезание не се установява той да е бил във влошено здравословно състояние, като в отговор на доводите на защитата Военен съд – С. правилно е констатирал, че за подсъдимия като ..... са били осигурени добри условия за живот, а в района на факултета е имало медицински пункт с лекар и при необходимост се осигурявал транспорт до лечебно заведение.

Не може да бъде възприето становището на защитниците на подсъдимия Г., че лицата, на чието подчинение е подсъдимият, е следвало да съобразят наличието на официалния документ болничен лист за временна нетрудоспособност и поради това подсъдимият не е следвало да изпълнява отдаваните му за изпълнение заповеди за връщане във военното формирование. Действително, разпоредбата на чл. 207, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България постановява, че отпускът за временна нетрудоспособност се ползва след представяне на болничен лист и след уведомяване на съответния командир или началник. В настоящия случай подсъдимият Г. е уведомил съответните командири, чрез изпращане на фотоизображение на болничния лист от 19.12.2022 г. Разгледани в съвкупност, обаждането му на 18.12.2022 г. сутринта по телефона на свидетеля ..... М. Т. с лъжливото изявление, че е приет в болница в гр. К. с диагноза „бъбречна криза“ и обстоятелството, че по времето, когато е следвало да се лекува в домашни условия, подсъдимият е взел участие във футболен турнир, установяват, че в действителност ползването от подсъдимия отпуск по болест е бил неправилен, без значение дали представителите на държавното обвинение са преценили да ангажират отговорността му и за престъпление по Глава девета от НК. С тези аргументи, Военно-апелативният съд счита, че отдадените заповеди за връщане на подсъдимия във военното формирование са били законосъобразни, а като не ги е изпълнил, подсъдимият ..... Г. е осъществил състава на чл. 372 ал.1, предл. 1 от НК, в условията на продължавано престъпление за посочения по-горе период, и тъй като не се явил на служба от отпуск на 18.12.2022 г. в 21.00 ч., за срок от едно до три денонощия – и състава на престъплението по чл. 380, ал. 1 от НК.

Поначало е вярно изразеното от защитниците твърдение, че при отпуск по болест с определен режим на лечение „домашен“ пациентът следва да бъде освободен от учебни занятия. Конкретиката на случая обаче сочи, че подсъдимият е бил в добро здравословно състояние, позволяващо му дори да извършва физически действия от състезателен характер, поради което е незащитима тезата за липса на умисъл у него при неизпълнението на отдадените му заповеди и неявяването му на военна служба.

Не могат да бъдат споделени и наведените от защитата доводи за явна незначителност на деянията по смисъла на чл. 9, ал. 2 от НК. При преценката дали деянието е малозначително или не се държи сметка за специфичната обществена опасност на конкретното деяние и конкретния деец. Малозначителността на извършеното от подсъдимия деяние се обуславя от обективно разкритата негова твърде ниска степен на обществена опасност, която не е достатъчна, за да бъде третирано извършеното като престъпление. Въпросът дали извършеното от подсъдимия деяние е малозначително се разрешава при съвкупна преценка на всички елементи на състава на даденото престъпление. В това отношение поначало са от значение характерът на обекта на посегателство, степента, в която той може да бъде засегнат, характерът на конкретното деяние, с оглед конкретната възможност, която то създава за засягане на обекта, степента на застрашаване на обекта, характеристиките на дееца, които се отразяват на обществената опасност на неговата личност и т. н. (вж. *Решение № 20 от 11.07.2019 г. на ВКС по н. д. № 1229/2018 г., I н. о., НК, докладчик председателят Галина Захарова*).

Обсъжданите деяния, при съвкупната преценка на всички релевантни обстоятелства, сочат на обществена опасност на деянията и на дееца, която не може да бъде приета за незначителна, независимо от добрите характеристични данни за подсъдимия. За да попречи за разкриване на отклонението от военна служба, подсъдимият е извършил редица действия, които са в разрез не само с войсковата дисциплина и реда във военното учебно заведение, но и със създадените в гражданското общество принципи и добри нрави - въвел в заблуждение командирите си, че е приет в болница за лечение; подбудил лекар - свидетелката К. да издаде невярно свидетелство за неговото здравословно състояние; и при снемане на анамнезата въвел в заблуждение личния си лекар – свидетелката П., относно здравословното си състояние, за да му издаде болничен лист, който представил като доказателство. Не може да бъде прието и че подбудите на подсъдимия за извършване на престъпленията (участие в благотворителен турнир) оправдават неправомерните му действия, доколкото обективно е било възможно да бъде спазен определения в учебното заведение ред за освобождаване от учебни занятия в подобни случаи, който ред е бил известен на подсъдимия от разговора му с ..... М. Т. и ..... И.И. на тази тема, проведен седмица преди инкриминирания период. Ето защо, неприложима в случая е разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НК за което и да е от престъпленията, каквато теза се развива от защитниците на подсъдимия.

Деянията са извършени при условията на пряк умисъл. Подсъдимият е съзнавал общественоопасния характер на деянията по чл. 372 ал.1 от НК и по чл. 380 ал.1 от НК, предвиждал е техните последици и е искал настъпването им.

Причините за извършване на деянията са ниската правна култура на подсъдимия, неизградените му воински навици (въпреки положителните характеристични данни за него от учебното заведение), липсата на волеви задръжки и дисциплина.

Законосъобразно съдът е приел, че цялостната престъпна дейност на подсъдимия по отношение на деянията по чл. 372 ал.1 от НК, следва да се квалифицира като едно деяние по чл. 372 ал.1 пр.1 от НК във вр. чл. 26 от НК, тъй като в конкретния случай деянията на подсъдимия засягат обществени отношения, свързани с нарушаване на подчинеността в българската армия, а не обществени отношения, свързани с личността на различни лица, поради което законосъобразно подсъдимият е признат за невиновен и оправдан за това да е извършил деянията поотделно по отношение на ..... Д. и ..... Д. при условията на чл. 26 от НК и по отношение на ..... Т..

При определяне вида и размера на наложените наказания за престъпленията първоинстанционният съд правилно е съобразил наличието на смекчаващи вината обстоятелства, каквито са необремененото съдебно минало на подсъдимия, добрите характеристични данни за него, младостта му и обстоятелството, че е участвал в благотворителна кауза, и наличието на отегчаващо отговорността му обстоятелства – проявената престъпна упоритост, с многократния отказ от съобразяване със заповеди на различни по звание командири.

Въззивният съд възприема доводите на Военен съд – С. и намира, че наказанието за всяко от престъпленията е определено законосъобразно и правилно, при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства – за престъплението по чл. 372 ал. 1, пр. 1 вр. чл. 26 от НК и чл. 54 от НК „лишаване от свобода“ в размер на четири месеца и за престъплението по чл. 380 ал.1 от НК и чл. 54 от НК „лишаване от свобода“ в размер на три месеца.

Разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от НК, с която е определено общо наказание измежду така посочените, е приложена от първоинстанционния съд законосъобразно. Тъй като са налице предпоставките на чл. 66, ал. 1 от НК, съдът правилно е отложил изпълнението на общото наказание „лишаване от свобода“ в размер на четири месеца за срок от три години.

Така определеното наказание Военно-апелативният съд намира за адекватно на извършеното от подсъдимия ..... Н. Г.. Съдът счита, че наказанието ще съдейства за поправянето и превъзпитанието му, както и за постигане целите на генералната превенция. Основание за по-голяма снизходителност въззивният съд не намира, тъй като посочените по-горе смекчаващи отговорността обстоятелства не са многобройни и нито едно от тях не е изключително, поради което е неприложима разпоредбата на чл. 55 от НК, в какъвто смисъл се прави искане от защитата. Поради превеса на смекчаващите отговорността обстоятелства няма основания и за увеличаване размера на наложеното за всяко от престъпленията наказание лишаване от свобода, каквато претенция се изразява от прокурора.

При разглеждане на делото не са допуснати нарушения на процесуалните правила от категорията на съществениите, които да са довели до ограничаване правото на защита на подсъдимия. Мотивите към присъдата съдържат необходимия обем от фактически

обстоятелства, които са от значение за съставомерността на деянията и доказателствата, които според първостепенния съд подкрепят възприетата фактическа обстановка. Налице е и посочване на приложимия наказателен закон, а правната квалификация на деянията е формулирана ясно. Показанията на свидетелите и данните от останалите доказателствени средства са били обсъдени съобразно предписанията на [чл. 305, ал. 3 от НПК](#), като действителното съдържание на нито едно доказателство не е тълкувано превратно. Достоверността им е била преценявана на базата на вътрешната им логичност, взаимна обвързаност и съпоставяне помежду си.

В мотивите на съда няма непълнота или противоречие, изложени са правните съображения за взетото решение. Посочени са, макар и сравнително лаконично, и съображенията, с оглед на които не е приложена разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НК, поради което не може да бъде споделено възражението на защитниците за непълнота на мотивите в тази насока.

Предвид постановената осъдителна присъда, законосъобразно на подсъдимия Г. са възложени в тежест осъществяваните деловодни разноски в общ размер на 653.20 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 334, т. 6 и чл. 338 от НПК, Военно-апелативният съд

**РЕШИ:**

**ПОТВЪРЖДАВА** Присъда № 3/26.01.2024 г., постановена по НОХД № 100/2023 г. по описа на Военен съд - С..

**РЕШЕНИЕТО** може да бъде протестирано и обжалвано пред Върховния касационен съд на Република България в петнадесетдневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_